

בא

מו:יג הדבר אשר דבר יהוה אל־ירמיהו הנביא לבוא נבוכדראצר מלך בבל • להכות את־
ארץ מצרים: מו:יד הגידו במצרים והשמי־עו במגדול והשמי־עו בנף ובתחפנתס אמרו
התיצב • והכן» לך כִּי־אכלה» חרב סביביך: מו:טו מדוע נסתף אביריך לא עמד כי
יהוה הרפו: מו:טז הרבה פושל גם־נפל איש אל־ר־עהו ויאמרו קומה ונשבה אל־עמנו
ואל־ארץ מולך־תנו מפני חרב היונה: מו:יז קראו שם פר־עה מלך־מצרים שאון
ה־עביר המועד: מו:יח חיאני נאם־המלך יהנה צבאות שמו כי כתבור בהרים
וכ־כרמל בים יבוא: מו:יט כלי גולה עשי» לך יושבת בת־מצרים כִּי־נף לשמה תהיה
ונצתה מי־אין יושב: ס מו:כ עגלה יפה־פיה מצרים קרץ מצפון בא בא: מו:כא גם־
שכריה בקרבה כעגלי מרבק • כִּי־גם־תמה הפנו נסו וחדיו לא עמדו כי יום אידם בא
עליהם עת פקדתם: מו:כב קולה כנחש ילך כִּי־בתול ילכו וכ־קרדמות באו לה כחטבי
עצים: מו:כג פרתי וערה נאם־יהוה כי לא יחקר כי רבו מארבה ואין להם • מספר:
מו:כד הבישה בת־מצרים נתנה ביד עם־צפון: מו:כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
הנני פוקד אל־אמון מנא ועל־פר־עה ועל־מצרים ועל־אלהיה ועל־מלכיה ועל־פר־עה
ועל הבטחים בו: מו:כו ונתתים ביד מבקשי נפשם וביד נבוכדראצר מלך־בבל וביד־
עבדיו • ואחר־כן תשכן כימי־קדם נאם־יהוה: ס מו:כז ואתה אל־תירא עבדי י־עקב •
ואל־תחת ישראל כי הנני מוש־עך מרחוק ואת־זר־עך מארץ שבים ושב י־עקוב • ושקט
וש־אנן ואין מחריד: ס מו:כח אתה אל־תירא עבדי י־עקב נאם־יהוה כי אתה אני כי
א־עשה כלה בכל־הגוים אשר הדחתיה שמה ואתה לא־א־עשה כלה ויסרתיה למשפט
ונקה לא אנקה: ס